

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Kristi himmelfärdsdag

"Herre över allting"

Jesaja 61:10-11

Apg 1:1-11

Luk 24:49-53

"Medan han välsignade dem, lämnade han dem och fördes upp till himlen". Jag tycker att det är en underbar bild: Jesus lyfter sina händer för att välsigna lärjungarna. Och välsignande dem så förs han upp till himlen, ut ur denna värld. Det sista som skedde var att han välsignade dem. Och han var alltså inte färdig, så vi får tänka att välsignelsen pågår än. Jesus har lämnat oss kroppsligen men han fortsätter att välsigna oss från himlen. I sin kropp finns han inte kvar på jorden men han finns här med sin välsignande ande. Lärjungarna blev kvar på jorden, men de var inte övergivna. Att vara kristen är att leva här i denna världen men med blicken någon annanstans. Med hopp om en annan tillvaro.

Det blir annars så lätt att börja tänka och tro att det bara är det som syns som finns. Allt är bara materia och energi och det finns inget utanför vårt universum. Allt som är, är det som kan vägas och mätas. Särskilt idag med de vetenskapliga framstegen i ryggen frestas vi att tro detta.

Men budskapet idag på Kristi himmelfärdsdag är att tillvaron är öppen. Det finns något mer än denna tillvaro. Verkligheten är så mycket större än vad vi kan ana.

Det är något som många människor har glömt idag. Fönstret till tillvarons yttersta grund har stängts. Och när människan slutade tro på himlen så förlorade hon hoppet. Bara det inomvärldsliga räcker inte för att leva på.

Men att vara kristen är att vara kvar på jorden men sträcka sig mot det himmelska. Vi är inte framme vid slutmålet, men vi firar idag den som är det, Kristus vid hans himmelfärd. Att ha blicken fäst mot himlen betyder inte att vi är världsfrånvända. Tvärtom: hoppet om det eviga livet ger oss kraft att leva här och nu, mitt i den verklighet som omger oss. Det är om man saknar hopp som man måste fly världen för att orka leva.

Några gånger under Jesus liv så bryter sig himlen in i vår tillvaro. Det skedde vid hans dop, vid förklaringsberget och nu här vid hans himmelfärd. Lukas beskriver i apostlagärningarna hur ett moln tog honom ur deras åsyn.

Och när det talas om moln i bibeln kan vi dra slutsatsen att Gud är närvarande. I ett moln så ledde han Israels folk genom öknen. Gud var närvarande i det molnet. Och ur ett moln så talade Fadern på förklaringsberget. Och nu återvänder Jesus till Fadern i molnet.

Kristi himmelfärds dag är också en seger för inkarnationen, att Gud blev människa. Det fanns en tid då Gud inte var människa. Men det kommer aldrig mer en tid då Gud kommer att upphöra att vara människa. När Gud blev människa i Jesus så klev Gud ner på jorden. Nu tar han klivet tillbaks upp i himlen, men det betyder inte att ordningen blev återställd. Nu är

ingenting vad det var. Jesus tog sin kropp med sig. Det betyder att något av skapelsen, något av det skapade nu är i himlen, på Faderns högra sida.

Han lämnade inte kvar sin kropp på jorden, för att den var för klumpig eller för att den var som ett fängelse för honom, vilket är viktigt att poängtera, för det gäller ju även oss.

Kristushändelserna är ett mönster som även vi kommer gå igenom. Eftersom Jesus befinner sig kroppsligen i himlen så kommer också vi göra det.

Genom jungfru Maria tog han emot sin kropp. Med den kroppen har han levt, dött och uppstått. Med den kroppen sitter han nu på den himmelska tronen. Jesus är nu Herre över allting. Han sitter och väntar på att få återkomma som Konung. Vars rike inte ska ha någon ände.

Men han är inte överksam till dess. Han ber till Fadern för oss. Han sänder sin Ande till oss, efter påsk kommer pingst. Och han välsignar oss hela tiden.

Att Kristus for till himlen betyder inte att han övergav oss. Han har bara gått före oss. Vi är kvar på jorden men vi sträcker oss mot det himmelska. Och vi får smaka det himmelska redan här och nu. Lärjungarna återvände glada till Jerusalem, till templet. De prisade Gud, de deltog i gudstjänsterna där.

Varje mässa inleder vi med orden ”Upplyft era hjärtan”. Det vi gör då är att vi med vårt hjärta följer med Kristus på hans himmelsfärd. Vi lyfter oss till en annan tillvaro. Och Jesus möter oss på vägen. Mässan är själva mötespunkten mellan himmel och jord. Jesus lämnade kvar nattvarden, eukaristin hos lärjungarna. Han lämnade kvar sin närvaro i brödet och vinet.

Att fira mässa är att stärkas i det himmelska hoppet, i tron på Kristus. Låt oss därför följa med Kristus på hans himmelsfärd när vi går fram till nattvardsbordet.